

A on van els habitants de Catalunya?

written by Joan Manzano | 22 de desembre de 2022

Volen “el mateix” els qui viuen, treballen, tributen a Catalunya? Desitgen viure en un país realment democràtic, amb clara separació de poders; excel·lent en tots els seus estaments; amb alt nivell de vida i serveis: educació, sanitat, treball; modernes infraestructures, llibertat, etc.? Resposta previsible, sí! Demostra l'experiència que “depenent” d'Espanya es materialitza aquest objectiu? No! Al contrari! **Partits i electors, desitgen “el mateix”? Aquí estan els “fets”?**

A on van els dirigents, militants votants, a Catalunya? Els **dependentistes**: a subordinar Catalunya a Espanya en tot. Una regió intervinguda, no té ni Estatut! Seguir espoli, colonització, incompliments, castellanització, etc. Els **“independentistes”**, independència?, anticapitalisme?, Autonomisme, confiança a Espanya...? **Què succeeix quan no existeix “meta comuna”? És deduïble. Negatiu per a “tots”**

L'actual dinàmica sociopolítica a Catalunya, Espanya, ofereix tres temes puntuals. Permeten **PREGUNTES OPORTUNES:**

Reforma de la sedició.

És bo, oportú, col·laborar en la reforma d'aquesta llei proposada pel govern espanyol?

S'equipararà aquesta llei, text i “esperit”, amb les dels estats referents en democràcia? La Constitució espanyola ofereix alguns articles homologables. S'interpreten, apliquen igual? No. Els qui interpretaran i sentenciaran el que succeeixi “al marge” de la lletra del nou text: Suprem, TC, Tribunal de Comptes, demostrin guiar-se per criteris com els

estats referents? No. Canviar el text, però no el criteri judicial espanyol, de què servirà aquesta reforma? Hi ha unanimitat en el Congrés per a homologar la llei amb els estats democràtics? No. S'allibera la responsabilitat dels líders independentistes condemnats o exiliats... per "ser demòcrates"? No. Com qualificar que tants polítics catalans, també ERC!, donin suport a aquesta llei, la de "desordres públics agreujats?

Aportaran plena justícia objectiva, democràcia, llibertat, per a Catalunya... o disminuiran...? Si limiten encara més la llibertat d'expressió, manifestació; estar encara més pendents d'un sistema judicial gens procliu a Catalunya, la democràcia, què té de bo, oportú, secundar-les?

Pròximes municipals. Oportunitat perduda?

Quina candidatura convindria?

Espanya prohibeix un referèndum. Què hauria significat una candidatura unida de l'independentisme per a les municipals? Un autèntic plebiscit! Seria un nou missatge a l'Estat, al món, que la immensa majoria d'ajuntaments anessin independentistes? Sí. En què és el millor que cada partit faci la seva proposta per separat? En res per als beneficis de la independència. Anar dividits, enfrontats, suggereix una visió estratègica, "de país" o visió purament partidista, retrògrada? Cada partit local, representarà al poble davant les autoritats, davant el seu propi partit, o... a aquelles, a aquest, davant el poble? **En què beneficia que els partits independentistes competeixin entre si? En res! A qui beneficia? Clarament: a continuar "depenent".**

Des de principis "estratègics", no anar units és una gran oportunitat perduda. Responsabilitat dels partits? Sí. I dels votants...? Tindran l'oportunitat de demostrar-ho. **Ells SÍ QUE podrien VOTAR UNITS a l'opció més compromesa amb els beneficis de la independència. Ho faran?**

Com valorar les iniciatives de renovació electoral?

L'independentisme és “reacció” als reiterats incompliments estatutaris, finançament, inversions, invasió de competències, etc. de l'Estat espanyol amb Catalunya com “subjecte polític”; amb els qui viuen, tributen, treballen en ella. Rectifica Espanya oferint propostes perquè l'independentisme renunciï, “lliure, voluntària, satisfactòriament” a la independència? No. Al contrari!

Per què sorgeixen iniciatives de renovació electoral “al marge” dels partits? Indiquen “reacció social, conscient col·lectiu” que “sap a on vol anar, però veu que el porten en direcció contrària”! És “**rebel·lia, rebuig**”, a partits més “**dèspotes il·lustrats**” que líders en sintonia amb els seus votants.

Presentaran aquestes iniciatives un projecte rigorós, innovador, il·lusionant, ambiciós, possibilista...? Haurien!

Reaccionaran els partits davant aquests votants que demostrin “dignitat, criteri propi”? Són a temps! Ho faran...? Tenen aquestes diferents iniciatives electorals un objectiu comú, “van al mateix lloc”? S'integraran o, com els partits, es “exclouran mútuament”? Es veurà! **En principi, societat amb dignitat democràtica orientada als beneficis de la independència. Està viva, reacciona! Valoració? Des de la democràcia, positivament!**

Rogoff (Execonomista cap FMI) “*Catalunya, independent, seria un dels països més rics del món*”.

A on volen anar els votants a Catalunya? Trien el millor? Són coherents els seus desitjos amb les seves actuacions...? Dos “destins”:

> **Dependentisme:** a Espanya. És allí la riquesa...? Què ofereix de positiu per a ells, per al futur de les seves famílies...? Què ho justifica?

> **Independentisme**: alt nivell de vida, treball, millors pensions, llibertat, veritable democràcia, dignitat, justícia social. Què és el coherent...?

Conclusió: Em demanen opinió com a consultor:

> **Sense META COMUNA, PROJECTE, sense AUTOEXIGÈNCIA ni PERSEVERANÇA...**, es “camina”, potser: es “corre”, però NO ES VA A...!

> **SEDICIÓ**. No és coherent donar suport a lleis no homologables, que no tractin a Catalunya com “ens”, “que garanteixin seguretat, llibertat, als habitants.

> **MUNICIPALS**. Oportunitat perduda sense llistes unitàries de l'independentisme. Líders incompetents, sense visió estratègica. Partidistes, no estadistes. Depèn dels votants.

> **INICIATIVES ELECTORALS**. Signe de vitalitat social, “reacció” per i amb dignitat democràtica! A més de “llista”, indispensable: “projecte comú”. Els partits han de rectificar.

Què és millor? Els beneficis de la independència o els demostrats perjudicis de la “dependència?

Des de la coherència democràtica, què respondre, fer...?